

Το «Έμψυχο» των Ενόπλων Δυνάμεων.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης

-«Σε συνετούς άνδρες, ανήκει να προνοήσουν επικείμενες δυσχέρειες πριν γίνουν. Σε ανδρείους δε αφού γίνουν να τις διευθετήσουν».
(ΠΙΤΤΑΚΟΣ).

-Είναι αλήθεια, ότι ο Ελληνικός λαός αποδέχεται πάντοτε την αναγκαιότητα ύπαρξης για την Ελλάδα ενός ισχυρού Στρατού, ετοιμού ν' αντιμετωπίσει κάθε επιβουλέα της πατρίδος του, να αποτελεί εγγύηση για την εξωτερική πολιτική της χώρας του και να συνδράμει αποφασιστικά σε δύσκολες καταστάσεις[θεομηνίες, καιρικές συνθήκες κλπ.]

-Ας αναλύσουμε λίαν συνοπτικά, την υποχρέωση της εξουσίας στην βασική αυτή ανάγκη της πατρίδος, στην οποία ίσως είναι και η μοναδική που έχει την συμπαράσταση όλου του Ελληνικού λαού, οποιασδήποτε πολιτικής τοποθέτησεως

-Η Αποστολή του Στρατού είναι, να εξασφαλίζει την άμυνα της χώρας, να υπερασπίζει την Εθνική Ανεξαρτησία και την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδος και να συνδράμει ουσιαστικά στην εξωτερική πολιτική της Πατρίδος μας.

-Για να φθάσουν οι Ένοπλες Δυνάμεις, στην ανά πάσα στιγμή εκπλήρωση της αποστολής αυτής, θα πρέπει συνεχώς, χωρίς καμία παρέκκλιση και παρέμβαση ν' ασχολούνται με την κυρία των αποστολή που είναι ένας φάρος που στηρίζεται σε τρεις πυλώνες:

Έμψυχο υλικό – μέσα – υλικά – εκπαίδευση – πειθαρχία - ηθικό.

-Από αυτά που την τελευταία εικοσαετία συνέβησαν στις Ένοπλες Δυνάμεις, μείωση της θητείας πέραν κάθε λογικής για τα Ελληνικά δεδομένα και μείωση νευραλγικών Σχηματισμών άνευ σχεδίου, διαπιστώνει ο σκεπτόμενος Έλληνας ότι, οι πολιτικές ηγεσίες καταβάλουν κάθε προσπάθεια να εξαλείψουν το στοιχείο του μεγαλείου, της λεβεντιάς και της υπερηφάνειας που πρέπει να χαρακτηρίζει ένα Στρατό, που τον βαραίνει η κληρονομιά των Βαλκανικών απελευθερωτικών πολέμων και του έπους του 1940, και στη θέση του να υπάρχει κάτι ψυχρό και απρόσωπο, απλά βιοποριστικό.

-Γνωρίζουμε ότι τα ΕΠΗ δεν γράφονται μόνο με εξοπλιστικά προγράμματα, αλλά από ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ με ιδανικά, από ΕΝΑ ΛΑΟ που πιστεύει στην αποστολή των Ενόπλων Δυνάμεων, ως ενόπλου τμήματος του έθνους και δεν πρέπει να προσπαθεί η πολιτική Ηγεσία του να δικαιολογήσει την ύπαρξή του, προβάλλοντας πάρεργα συμμετοχή σε ειρηνιστικές αποστολές, κοινωνικής προσφοράς κ.λπ. πράγμα που υπήρχε ανέκαθεν μέσα στις δευτερευούσης σημασίας αποστολές των Ενόπλων Δυνάμεων.

-Ποιος ήταν ο συσχετισμός δυνάμεων στο Αιγαίο το 1982 και ποιος σήμερα; Πόσο προσαρμοσμένοι είναι οι αμυντικοί και εξοπλιστικοί μας σχεδιασμοί, στην γεωστρατηγική ιδιομορφία της εποχής μας; Ποια η αναδιοργάνωση του Ελληνικού Στρατού για την αντιμετώπιση εκ Σχεδιασμού νέων Στρατηγικών και τακτικών Στόχων με τα σημερινά δεδομένα κλπ.; Επειδή δεν υπάρχει απάντηση, αυτό δεν παρηγορεί με τίποτε, τον σκεπτόμενο Έλληνα.

-Οι Ένοπλες Δυνάμεις νοιώθουν συνεχώς τον κομματικό έναγκαλισμό, που αποσκοπεί αποκλειστικά σε κομματικά συμφέροντα. Φθάσαμε στο σημείο η Πολιτική Ηγεσία να επεμβαίνει ακόμη και στις προαγωγές, που είναι καθαρά έργο της Στρατιωτικής Ηγεσίας.

Όταν υπάρχει μια γενική παρακμιακή κατάσταση με κυρίαρχο στοιχείο τον αμοραλισμό και το μικρονοιακό συμφέρον πώς; είναι δυνατόν να πείσεις τον Ελληνικό Λαό, ότι υπάρχει ανθρώπινη και ηθική ποιότητα στελεχών που εργάζονται και σήμερα ακόμη άοκνα, εμπνέουν και προσπαθούν να κρατήσουν υψηλό το επιχειρησιακό επίπεδο των Μονάδων των;

-Ο Έλλην σκεπτόμενος πολίτης είχε πολλές αμφιβολίες για τις προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων, ποιος τις προτείνει και πως απόφασίζονται, όταν διαπιστώνει ότι στις Ένοπλες Δυνάμεις όλες οι διευθύνσεις έχουν προϊσταμένους Στρατιωτικούς (Υποστράτηγους, Ταξίαρχους), η μόνη διεύθυνση που έχει προϊστάμενο πολίτη είναι η διεύθυνση προμηθειών των Ενόπλων Δυνάμεων [καθιερώθηκε, δια νόμου βέβαια το 1982-84], λες και δεν υπήρχαν κατάλληλοι αξιωματικοί που σαφώς γνωρίζουν τα θέματα καλύτερα. Μάλιστα ο προϊστάμενος αυτός αλλάζει κάθε φορά που αλλάζει και ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας.

-Στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας μέσα στα τελευταία 30 χρόνια είχαν τοποθετηθεί, πέραν των απαραίτητων Στρατιωτικών, διάφοροι Σύμβουλοι και Παρασύμβουλοι (δεν γνωρίζω ακριβώς τον αριθμό), οι οποίοι είχαν στην ουσία δημιουργήσει ένα κομματικό μηχανισμό, που περιέβαλε σε ασφυκτικό κλοιό τον εκάστοτε Υπουργό Εθνικής Άμυνας και στην ουσία τον απομόνωνε από τους πραγματικούς συνεργάτες και συμβούλους του, που ήταν η Στρατιωτική Ηγεσία.

-Ο Σκεπτόμενος Έλλην Πολίτης ανησυχεί διότι σταδιακά αυξάνονται και πληθύνονται στην κοινωνία, πρόσφατες και νωπές μαρτυρίες πολιτών από την στρατιωτική των θητεία, για έλλειψη ουσιαστικής Στρατιωτικής εκπαίδευσης.

Ίσως είναι έτσι, πιστεύω όμως ότι οφείλεται:

- Στην μείωση του προσωπικού των Μονάδων, κάτω από το όριο δυνατότητας εκπαίδευσης.
- Στην εισαγωγή Συνδικαλισμού στις Ένοπλες Δυνάμεις. Πράγμα το οποίο σε καμία δύναμη, δεν μπορεί να συνυπάρξει με την Διοίκηση, την πειθαρχία και τον έλεγχο που θεμελιώνουν την επιχειρησιακή ετοιμότητα και την ομαλή λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων.
- Με τον καθορισμό λειτουργίας των Ε.Δ. με ωράρια Δημοσίων Υπαλλήλων.

Οπότε! Δεν χρειάζεται πολύς χρόνος, οι νέοι Αξιωματικοί να αποκτήσουν δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία και οι προσπάθειες πολλών εξ αυτών, να στρέφονται και σε άλλα ενδιαφέροντα.

-Για να μπορέσουμε να φθάσουμε και να διατηρήσουμε το «ΑΞΙΟΜΑΧΟ» και «ΕΤΟΙΜΟΠΌΛΕΜΟ» των Ενόπλων Δυνάμεων, θα πρέπει να περάσουμε από καίριες και ουσιώδεις κοινωνικές διεργασίες και προτε-

ραιότητες. Ομιλούμε και σκεπτόμαστε για τον σχεδιασμό της Εθνικής Ασφαλείας της Ελλάδας. Για ένα ζήτημα στο οποίο δεν υπάρχουν περιθώρια συμβιβασμών, καθυστερήσεων, παρανοήσεων ή Σφαλμάτων. Ενδεχόμενη δυσμενής εξέλιξη θα είναι οδυνηρή για όλους μας. Και, μοιραίως κάποιοι θα κληθούν να λογοδοτήσουν.

-Η Κομματική εκμετάλλευση, λόγω των καθεστωτικών περιπετειών της πατρίδας μας συνετέλεσε ώστε, η περίοδος της μεταπολίτευσης να μην έχει ακόμη τελειώσει, σκόπιμα από κάποιους κύκλους, για τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Οι Αξιωματικοί και πολύ περισσότερο οι απόστρατοι, αντιμετωπίζονται κοινωνικά σαν επαγγελματική τάξη, απροσδιόριστα «ύποπτη» για πολιτική εκτροπή.

Αποτέλεσμα η πολιτική εξουσία, σκόπιμα αποφεύγει την εμπειρία των αποστράτων από τον δημόσιο βίο και συστηματικά υποβαθμίζει το αξίωμά των.

-Στα Σχολεία μας τα τελευταία χρόνια, δεν ετοιμάζουμε πολίτες που, αν κληθούν, θα υπερασπιστούν την πατρίδα των, αλλά υποψήφιους αντιστασιακούς για μια φανταστική ενδεχόμενη «Χούντα».

-Ο «Πατριωτισμός» δεν μπορεί εύκολα να συνταιριάξει, με τις προτεραιότητες της άνεσης και της μεγιστοποιημένης κατανάλωσης που κυριαρχούν ακόμη και στη σημερινή μας κοινωνία παρά τα οικονομικά προβλήματα της χώρας μας. Αποβάλλεται σαν «Εθνικισμός» ή «Σωβινισμός», ταυτίζεται με αυταρχικές εξουσίες.

-Μεγιστοποιούνται στην σημερινή μας κοινωνία πρότυπα, διαβρωτικά και καταστροφικά για την κοινωνία, την οικογένεια, την πολιτισμική μας κληρονομιά και τις ανθρώπινες αρχές και αξίες. Δεν τροφοδοτούμε την νεολαία μας με υγιή πρότυπα. Δεν υπάρχουν στην εξουσία πρότυπα.

-Ο καλλιεργημένος και σκεπτόμενος πολίτης μιας ανεπτυγμένης Δημοκρατικής χώρας, για να διακινδυνεύσει τη ζωή του, πρέπει να έχει πεισθεί ότι υπερασπίζεται αγαθά χωρίς τα οποία η επιβίωση δεν έχει νόημα, ούτε ποιοτική αξία.

Τέτοιες αξιολογήσεις απουσιάζουν ολοκληρωτικά από τον δημόσιο λόγο στην Ελλάδα σήμερα.

-Εάν η πολιτική εξουσία, δείχνοντας «εμπράκτως» την πίστη της, στην ανάγκη υπάρξεως ισχυρών Ενόπλων Δυνάμεων που έχει και εξασφαλισμένη την συμπαράσταση των Ελληνικού Λαού, δεν ενσκήψει επάνω στα ουσιαστικά προβλήματα των Ενόπλων Δυνάμεων με πρώτιστο το ΦΡΟΝΗΜΑ αυτών, και αφ' ετέρου εάν όλες οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας μας δεν συνειδητοποιήσουν ότι: Οι Ένοπλες Δυνάμεις ανήκουν αποκλειστικά στον Ελληνικό λαό, διότι από αυτόν και από τον μόχθο του συγκροτούνται σε έμψυχο και άψυχο υλικό και προπαντός δεν ανήκουν σε κανένα κόμμα.

Οι κορώνες για το «ΑΞΙΟΜΑΧΟ», και το «ΕΤΟΙΜΟΠΟΛΕΜΟ» απηχούν ως φθηνή ρητορεία ή φενάκη.

-Εάν πιστεύουν οι πολιτικές εξουσίες ότι, επέτυχαν την παγκόσμια ειρήνη και ασφάλεια των Λαών, μόνον τότε δεν χρειάζονται οι Ένοπλες Δυνάμεις και καλόν θα ήτο να καταργηθούν, άλλως στον τομέα αυτόν πρέπει να κάνουν αυτό που απαιτείται.

-«Ποτέ μια Δημοκρατία δε σταθεροποιήθηκε όταν εναντιώθηκε στους πόθους του λαού. Οι Δημοκρατίες που διατηρήθηκαν και ακμάσατε είχαν πάντοτε δύο Κύρια Βάθρα, την Δικαιοσύνη για να διοικούν το λαό και τον Ισχυρό Στρατό για την αποτροπή των επιβουλέων της Πατρίδος» (ΝΙΚΟΛΟ ΜΑΚΙΑΒΕΛΙ).

**Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.**